பானியும் - எண் ஏழு

தானியேல் 11 வெளிப்படுத்தப்பட்டது: 1989 முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரை தீர்க்கதரிசன கோடுகள்

Jeff Pippenger
2025-03-15

1989-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படும் காலம் வரை விரிந்து நிற்கும், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மறைக்கப்பட்ட வரலாறுடன் தொடர்புபடுத்தி, தானியேல் 11-இன் அனைத்து வரிகளையும் ஒன்றிணைத்துக் கொண்டுவரும் பணியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். தீர்க்கதரிசனத்தின் மாணவர்களாகிய நமது அழைப்பு, சத்திய வார்த்தையைச் சரியாகப் பிரித்து விளக்குவதாயுள்ளது.

> தேவனுக்குப் பிரியங்கரனாய் உன்னை நிரூபிக்கும்படி முயற்சியாயிரு; வெட்கப்படத் தேவையில்லாத வேலையாடனாய், சத்தியவசனத்தை நேர்மையாகப் பகுத்தறிக. 2 தீமோத்தேயு 2:15.

தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றை பத்து தீர்க்கதரிசன வரிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று முதல் நான்கு வரையிலான வசனங்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஐந்து முதல் ஒன்பது வரையிலான வசனங்கள் இரண்டாவது வரியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பத்தாம் வசனம் மூன்றாவது வரியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பதினொன்றும் பன்னிரண்டும் ஆகிய வசனங்கள் நான்காவது வரியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பதிமூன்று முதல் பதினைந்து வரையிலான வசனங்கள் ஐந்தாவது வரியாகும். பதினாறு முதல் இருபத்திரண்டு வரையிலான வசனங்கள் ஆறாவது வரியாகும். இருபத்துமூன்றும் இருபத்துநான்கும் ஆகிய வசனங்கள் ஏழாவது வரியாகும். இருபத்துநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பத்தொன்றாம் வசனம் வரை எட்டாவது வரியாகும். முப்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பதாம் வசனம் வரை ஒன்பதாவது வரியாகும்; நாற்பதாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் வரை பத்தாவது மற்றும் இறுதியான வரியாகும். இந்த பத்து வரிகளும் வரியின்மேல் வரி என ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும்.

> அவன் அறிவை யாருக்குப் போதிப்பான்? உபதேசத்தை யாருக்குப் புரியச் செய்வான்? பாலிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்களுக்கும் முலைகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்களுக்கும்.
>
> கற்பனைக்குமேல் கற்பனை, கற்பனைக்குமேல் கற்பனை; வரியின்மேல் வரி, வரியின்மேல் வரி; இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம்:

ஏனெனில் தடுக்கித் தடுமாறும் உதடுகளினாலும் வேறொரு நாவினாலும் அவர் இந்த ஜனத்தாரோடு பேசுவார். அவர்களிடத்தில் அவர், “இதே சோர்ந்தவர்களை இளைப்பாறச்செய்யும் இளைப்பாறுதல்; இதுவே புத்துணர்ச்சி” என்று கூறினார்; ஆனாலும் அவர்கள் கேட்க விரும்பவில்லை.

ஆனால் கர்த்தருடைய வார்த்தை அவர்களுக்கு கட்டளையின்மேல் கட்டளை, கட்டளையின்மேல் கட்டளை; வரியின்மேல் வரி, வரியின்மேல் வரி; இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம்; அவர்கள் போய்ப் பின்நோக்கி விழுந்து, நொறுங்கி, கண்ணியில் அகப்பட்டு, பிடிக்கப்படும்படியாக இருந்தது. ஏசாயா 28:9–13.

பத்து தீர்க்கதரிசன வரிசைகளில் ஒவ்வொன்றும் நிச்சயமாக ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவையே; ஆனாலும் ஒவ்வொரு வரிசையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கருப்பொருள் அறியப்பட முடியும். ஒவ்வொரு வரிசைக்கும் ஒரு முதன்மையான கருப்பொருள் இருந்தாலும், அவை ஒரு தனித்த சாட்சியத்தை மட்டும் கொண்டவை அல்ல. அந்த பத்து வரிசைகளிலுள்ள ஒவ்வொரு கருப்பொருளையும் நான் அடையாளம் காண விரும்புகிறேன்.

முதல் வரி

மேதியரான தரியாவேசின் முதல் ஆண்டிலேயே நானும் அவனை உறுதிப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் நின்றேன். இப்போது நான் உனக்குச் சத்தியத்தை அறிவிப்பேன். இதோ, பாரசீகத்தில் இன்னும் மூன்று ராஜாக்கள் எழுந்திருப்பார்கள்; நான்காமவன் அவர்கள் எல்லாரிலும் மிகுந்த செல்வவானாயிருப்பான்; தன் செல்வத்தினால் ஏற்பட்ட தன் வல்லமையினால் அவன் எல்லாரையும் கிரேக்க இராஜ்யத்துக்கு விரோதமாக எழுப்புவான். பின்னர் ஒரு வல்லமையுள்ள ராஜா எழுந்து, பெரிய ஆதிக்கத்துடன் ஆட்சி செய்து, தன் சித்தத்தின்படி நடப்பான். ஆனால் அவன் எழுந்தவுடன் அவன் இராஜ்யம் சிதைக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தின் நான்கு திசைகளுக்கு வகுக்கப்படும்; அது அவன் சந்ததிக்குரியதாயிருக்காது, அவன் ஆண்ட ஆதிக்கத்தின்படியும் இருக்காது; ஏனெனில் அவன் இராஜ்யம் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு, அவர்களைத் தவிர பிறருக்குக் கொடுக்கப்படும். தானியேல் 11:1–4.

தாரியு வி ன் மு தல் ஆண்டு எழு பது ஆண்டு களின் மு டி வைக் கு றி
இதனால் மு டி வு க் காலத்தி ற்கு ரிய ஒரு தீ ர்க்கதரிசன நேரம்
அடையாளப்படு த்தப்படு கி றது . மூ ன்றாம் வசனத்தி ற்கு ள் மகா
அலெக்சாண்டர் தன் உலகளாவி ய ராஜ்யத்தை நிறு வு கி றான்; நான்காம்
வசனத்தி ற்கு ள் அவனு டைய ராஜ்யம் பி டு ங்கப்பட்டு நான்கு
காற்று த்தி சைகளு க்கு பங்கி டப்பட வேண்டி யதாக இரு ந்தது . 1989 ஆம்
ஆண்டி ல் தாரியு வை மு டி வு க் காலமாக எடு த்து க்கொள்வது , இரண்டாம்
வசனத்தி ல் சு ட்டி க்காட்டப்படு ம் ராஜாக்களை நாம் எண்ண
அனு மதி க்கி றது . “தாரியு வி ன் மு தல் ஆண்டி லு ம்” என்று கபி ரியே

வசனத்தி ல் கூ று ம்போது , பத்தாம் அதி காரத்தி ல் ஆரம்பமான தரிசனத்தி
தொடக்கத்தி ல் தானியேலு க்கு த் தாம் அறி வி த்ததைத் தொடர்ந்து
கூ று கி றான்.

> பாரசீக ராஜாவாகிய கோரேசின் மூன்றாம் ஆண்டில், பெல்தெஷாச்சார் என்று அழைக்கப்பட்ட தானியேலுக்கு ஒரு காரியம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது; அந்தக் காரியம் சத்தியமாயிருந்தது, ஆனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலம் நீண்டதாயிருந்தது; மேலும் அவன் அந்தக் காரியத்தை அறிந்து, தரிசனத்திற்கான புரிதலை உடையவனாயிருந்தான். தானியேல் 10:1.

“முடிவுக் காலம்” என்பதை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அடையாளக் கல் இரண்டு குறியீடுகளை உட்கொண்டுள்ளது. மோசேயின் தீர்க்கதரிசன வரிக்கான “முடிவுக் காலம்” என்பது ஆரோனின் பிறப்பாக இருந்தது; அதனைத் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து மோசே பிறந்தார். ஆரோனும் மோசேயும் அவர்களின் வரலாற்றில் “முடிவுக் காலத்தின்” இரட்டைக் குறியீடாக இருந்து, ஆறு மாதங்கள் பின்னர் நிகழ்ந்த யோவான் ஸ்நானகரனும் இயேசுவும் பிறந்ததற்கு மாதிரியாக நிற்கின்றனர். 1798 ஆம் ஆண்டிலிருந்த “முடிவுக் காலம்” ரோமப் போப்பின் பிடிபட்டதைக் குறித்தது; அதன் பின்னர் அவர் சிறைப்பிடிப்பிலேயே 1799 இல் இறந்தார். “மேதியனான தரியுவின் முதலாம் ஆண்டு” முதல் “பாரசீக ராஜாவாகிய கோரேஷின் மூன்றாம் ஆண்டு” வரை; தரியுவும் கோரேஷும் 1989 இல் “முடிவுக் காலத்தை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; ஏனெனில் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் அவர்கள் வாழ்ந்த நாட்களைப் பற்றியதற்கும் மேலாக கடைசி நாட்களைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசுகின்றனர்.

> இவ்வையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக நிகழ்ந்தன; உலகத்தின் முடிவுகள் வந்தடைந்திருக்கிற நமக்கு எச்சரிப்பாக இருக்கும்படி அவை எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 1 கொரிந்தியர் 10:11.

1989 ஆம் ஆண்டி ல் தாரியு வு ம் சைரஸு ம் மு றையே ரொனால்ட் ரீகனையு ம்
மூ த்த ஜார்ஜ் பு ஷையு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றனர். அந்த ஆ
இரு வரு ம் ஜனாதி பதி களாக இரு ந்தனர். பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன
மு தல் வசனம், தரிசனத்தை சைரஸி ன் மூ ன்றாம் ஆண்டி ல்
நிலைநிறு த்து கி றது ; இது , தாரியு வு க்கு ப் பி ன் சைரஸ் வந்தது போல
ரீகனு க்கு ப் பி ன் வந்த மூ த்த ஜார்ஜ் பு ஷைச் சு ட்டி க்காட்டு ம். இரண்டாம
வசனம், இன்னு ம் மூ ன்று ராஜாக்கள் எழு ம்பு வார்கள் என்று ம், நான்காவத
அவர்கள் அனைவரையு ம் வி ட மி கவு ம் செல்வமு ள்ளவனாக இரு ப்பான்
என்று ம் கூ று கி றது . பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் உள்ள இறு தி ய
“மு டி வு க் காலம்” 1989 இல் ஆரம்பமாகி றது ; மேலு ம், மூ த்த ஜார்ஜ் பு ஷு
அடு த்தபடி யாக இன்னு ம் மூ ன்று ராஜாக்கள் எழு ம்பு வார்கள் என்று
அடையாளப்படு த்து வதன் மூ லம், மூ த்த பு ஷு க்கு ப் பி ன் வந்த மூ ன்ற
ஜனாதி பதி களையு ம் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . அந்த மூ ன்று ராஜாக்கள்
கி ளிண்டன், இளைய ஜார்ஜ் பு ஷ், பராக் ஒபாமா; பி ன்னர், மி கச்

செல்வமு ள்ள ஜனாதி பதி யான டொனால்ட் டி ரம்ப், "தன் வல்லமையி னாலே" மற்று ம் "தன் செல்வங்களினாலே கி ரேக்க இராச்சி யத்தி ற்கு வி ரோதமாக எல்லாரையு ம் கி ளர்த்து வான்."

அதன்பின் மூன்றாம் வசனம் மகா அலெக்சாண்டரை அறிமுகப்படுத்துகிறது; ஆகையால் அது கடைசி நாட்களில் திருத்தந்தை ஆட்சியுடன் ஒன்றுபடும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கடைசி தலைவருக்கான முன்மாதிரியாக அமைகிறது; ஆனால் திருத்தந்தை ஆட்சி போன்று அவனும் தனது முடிவை அடைகிறான். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினேழில், ஐக்கிய நாடுகள் சபை பத்து ராஜாக்களாகச் சித்தரிக்கப்படும் ஏழாவது ராஜ்யமாக இருக்கிறது; மேலும் அந்தப் பத்து ராஜாக்களின் கூட்டமைப்பு, குறியீட்டான ஒரு மணிநேரத்திற்காகத் தங்கள் ஏழாவது ராஜ்யத்தைப் பாப்பரச மிருகத்திற்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்கிறது.

> நீ கண்ட பத்து கொம்புகள், இன்னும் ராஜ்யத்தைப் பெறாத பத்து ராஜாக்களே; ஆனால் அவர்கள் மிருகத்தோடே ஒரு மணிநேரம் ராஜாக்களாக அதிகாரம் பெறுகிறார்கள். இவர்கள் ஒரே மனமுள்ளவர்களாய் தங்கள் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் மிருகத்துக்குக் கொடுப்பார்கள். இவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடே யுத்தம் செய்வார்கள்; ஆட்டுக்குட்டியானவர் அவர்களை ஜெயிப்பார்; ஏனெனில் அவர் அரசர்களின் அரசரும் ஆண்டவர்களின் ஆண்டவருமாயிருக்கிறார்; அவரோடிருக்கிறவர்கள் அழைக்கப்பட்டவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் விசுவாசமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:12–14.

அந்த பத்து ராஜாக்கள் மூன்றும் நான்கும் ஆகிய வசனங்களினாலும், நான்காம் நூற்றாண்டில் அந்த வசனங்களை நிறைவேற்றிய மகா அலெக்சாந்தரின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சியின் வரலாறினாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர். கிரேக்கம் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூன்றாவது ராஜ்யமாகும்; மேலும் அது வலுசர்ப்பம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகிய மூவகை ஒன்றியத்தின் மூன்றிலொன்றான வலுசர்ப்பத்தின் அடையாளமாகும். சிலுவையில் "யூதர்களின் ராஜா" என்ற செய்தி எபிரெயம், லத்தீன், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டது; இது பஸ்கா பண்டிகைக்காக எருசலேமில் இருப்பவர்களாகிய யூதர்களையும், ரோமரையும், மற்ற ஜாதிகளிலிருந்து வந்திருந்த ஏராளமான மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. கிரேக்கர் வலுசர்ப்பத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; ரோமர் மிருகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; யூதர் பொய்த்தீர்க்கதரிசியாக இருந்தனர்.

பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் மு தல் நான்கு வசனங்கள், மனிதரு க்கு க் கி ரு பைக்காலம் மு டி வு று ம் வேளையி ல், பாப்பரச அதி காரத்து டன்

வி பசாரம் செய்கி ற பூ மி யார்ந்த வலு சர்ப்ப அதி காரத்தி ன் மு டி வை
அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. மூ ன்றாம் மற்று ம் நான்காம் வசனங்கள்,
பூ மி யார்ந்த வலு சர்ப்ப அதி காரத்தி ன் கடைசி வெளிப்பாட்டி ன் இறு தி
எழு ச்சி யையு ம் வீ ழ்ச்சி யையு ம் அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. இந்த
வசனங்கள், பூ மி யி ன் ராஜாக்களு டன் வி பசாரம் செய்கி ற மி ரு கத்தி
மு டி வை அடையாளப்படு த்து ம் கடைசி ஆறு வசனங்களின் மேல்
ஒத்தி சைந்து நிற்கி ன்றன. பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் ஆரம்பமு ம்
மு டி வு ம், தேவனு டைய சத்து ரு க்கள் உதவ ஒரு வனு ம் இன்றி தங்கள்
மு டி வை அடையு ம் வரலாற்றை அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. மு தல் நான
வசனங்கள் கடைசி ஆறு வசனங்களு டன்
ஒழு ங்கு படு த்தப்பட்டி ரு க்கி ன்றன; இவ்வாறு அவை மு தல் நான்கு
கற்பனைகள் கொண்ட ஒரு பலகையு ம் கடைசி ஆறு கற்பனைகள்
கொண்ட ஒரு பலகையு ம் உடைய பத்து கற்பனைகளின்
அடையாளார்த்தத்தைக் தாங்கு கி ன்றன; அதோடு பத்து என்ற எண்ணின்
மூ லம் ஒரு சோதனையையு ம் அடையாளப்படு த்து கி ன்றன.

முதல் நான்கு வசனங்கள், 1989 ஆம் ஆண்டில் “முடிவுக் காலத்தில்” தொடங்குகின்றதாகச் செய்தியை நிலைநிறுத்திக்கொண்டபடியே, முடிவை விளக்கிக்காட்டும் ஒரு தொடக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. அந்த வசனங்கள் 1989 முதல் மனித கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையிலான காலத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; ஆகையால், 1989 இல் முத்திரை நீக்கப்பட்ட அறிவின் பெருக்காகிய கடைசி ஆறு வசனங்களின் செய்தியை அவை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன; அந்த வசனங்களே கிருபைக்கால முடிவுடன் தொடர்புடைய நிகழ்வுகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

1989 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி மொத்தம் எட்டு ஜனாதிபதிகள் இருப்பார்கள் என்றும், எட்டாவது ஜனாதிபதி முன்பிருந்த ஏழு ஜனாதிபதிகளில் ஒருவனாக இருப்பான் என்றும் அறிந்துகொள்ள இந்த வசனங்கள் தீர்க்கதரிசன அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன; இவ்வாறு, எட்டாவது ஏழினுடையவன் என்ற புதிருடன் இப்பகுதியை இணைக்கின்றன, இது கடைசி நாட்களில் நிகழ்காலச் சத்தியமாக இருப்பதோர் தீர்க்கதரிசன பண்பாகும்.

இந்த வசனங்களால் உணரப்படக்கூ டி ய கரு ப்பொரு ள், தீ ரு வி ன்
வேசி யோடு வி பசாரம் செய்கி ற தி ராகோன் வல்லமையி ன் இறு தி யா
அழி வாகு ம். அந்த வேசி பூ மி யி ன் ராஜாக்கள் அனைவரு டனு ம் வி பச
செய்கி றாள்; ஆனால் கி .பி . 496-இல் க்ளோவி ஸ் தன் சி ங்காசனத்தை
போப்பாட்சி க்கு ப் பி ரதி ஷ்டை செய்தபோது பண்டைய பி ரான்ஸ்
கத்தோலி க்கச் சபையி ன் மு தற்பேறானது போல, அதேபோன்று ,
ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் வேளையி ல் அமெரிக்க ஐக்கி ய
நாடு களின் பூ மி மி ரு கமு ம் வேசி யு டன் வி பசாரம் செய்கி ற ராஜாக்

மு தலாவதாக இரு க்கு ம். இறு தி யி லு ள்ள ஆறு வசனங்களில் போலவே, ஆரம்பத்தி லு ள்ள நான்கு வசனங்களு ம் உலகத்தை ஆர்மகெதோனு க்கு க் கொண்டு செல்லு ம் மூ ன்று வல்லமைகளையு ம் அடையாளப்படு த்தி வலி யு று த்து கி ன்றன; ஆனால் மு தல் நான்கு வசனங்களின் கரு ப்பொரு கி ரேசி யாவாலு ம் மகா அலெக்சாந்தராலு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தம தி ராகோன் வல்லமையே ஆகு ம்.

எட்டுப் பிரசிடெண்டுகளின் தொடரை ஆரம்பித்த செயல்முறையை ரீகன் தொடங்கினார்; அது இப்போது அந்த எட்டுப் பிரசிடெண்டுகளில் கடைசியானவரிடத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. எட்டாவது பிரசிடெண்டு மிருகத்தின் உருவத்தை எழுப்பி, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவான்; அதே சமயத்தில், அவனை ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் தலைவராக்கும் ஒரு ஏற்பாட்டை நடுவுநிலையாக்கி நிறைவேற்றுவான்; அந்நேரமே, தீவிரவாத இஸ்லாமின் அதிகரித்து வரும் போரைத் தீர்ப்பதெனும் போர்வையின் கீழ், அது உலகமெங்கும் பரவும் சபை-அரசு உறவிற்குள் நுழையும்.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் பதிமூன்றாம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் பூமியின் மிருகமாகிய அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் இராச்சியமாக இருப்பதிலிருந்து வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஏழாம் இராச்சியத்தின் தலைவனாக மாறுவதும், அதே சமயம் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் எட்டாம் இராச்சியத்துடனான சட்டவிரோத உறவை நிறைவு செய்வதும், 1989-ஐ அடையாளப்படுத்தும் முதல் வசனத்திலிருந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் ஜனாதிபதிகள் வழியாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது; அதன் உடனேயே வல்லமையுள்ள ராஜா எழுந்து நிற்பது அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வல்லமையுள்ள ராஜா, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மீது கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் டிரம்ப் ஆவான்; தன் கோரிக்கைகளுக்கு முன்னதாக அதைக் கலைக்கும் செயல்முறையில் அவர் இப்போது இருக்கிறார்.

இரண்டாம் வரி

ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை, வடக்கின் ராஜாக்களும் தெற்கின் ராஜாக்களும் இடையே நடைபெறும் போராட்டத்தைப் பற்றிய முதல் குறிப்பிடுதலையும், அதனை முழு அதிகாரமும் முதன்மையான தீர்க்கதரிசனப் பின்னணியாகக் கொண்டு அமையும் அம்சமுறை விளக்கத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஐந்தாம் வசனம், இப்பகுதியின் கருப்பொருளை முன்வைக்கிறது.

> தெற்கின் ராஜா வலிமையுள்ளவனாக இருப்பான்; அவனுடைய பிரதானர்களில் ஒருவனும் அப்படியே இருப்பான்; அவன் அவனைவிட அதிக வலிமையுள்ளவனாகி, அதிகாரம் செலுத்துவான்; அவன் ஆட்சி மிகப் பெரிய ஆட்சியாக இருக்கும். தானியேல் 11:5.

இந்த வசனத்தி ல் ப்டோலமி I சோட்டரு ம் செல்யூ கஸ் I நிக்காட்டரு ம்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றார்கள். இவர்கள் இரு வரு ம்
அலெக்சாந்தரின் ராஜ்யத்தி ன் “டையாடோகி ” (அதாவது வாரிசு) என
அழைக்கப்பட்ட நான்கு பேரில் இரு வராக இரு ந்தனர். பதி னொன்றாம்
அதி காரத்தி ல் செல்யூ கஸ் மு தலாவது “வடக்கி ன் ராஜா” ஆவான்; மேலு ம்
பு றமத ரோமத்து டனு ம், போப்பரசர் ரோமத்து டனு ம், நவீ ன ரோமத்து டனு
ஒத்தி சைவாக, கி .மு . 312-இல் பாபி லோனை மீ ட்டு க்கொண்டது , கி .மு
301-இல் இப்சஸ் போர், மற்று ம் கி .மு . 281-இல் கொரூ பேடி யம் போர் என்ற
மூ ன்று மு க்கி ய வெற்றி கள் அல்லது தி ரு ப்பு மு னை நிகழ்வு களு
பி ன்னரே செல்யூ கஸ் தீ ர்க்கதரிசனத்தி லு ள்ள வடக்கி ன் ராஜாவாக
நிலைநிறு த்தப்பட்டான். இந்த மு ன்னேற்றங்கள் அவனு டைய பி ரதான
எதி ரிகளைத் தோற்கடி த்து , அவன் பேரரசை வி ரிவு படு த்தி , அந்தப்
பி ராந்தி யத்தி ல் அவனு டைய ஆதி க்கத்தை உறு தி ப்படு த்தி ன.

இரண்டாம் கோடு, அலெக்ஸாண்டரின் பிளவுபட்ட ராஜ்யத்தின் பிற
வாரிசுகளிலிருந்து (Diadochi) வேறுபடுத்தி, வடக்கின் ராஜாவையும்
தெற்கின் ராஜாவையும் அடையாளப்படுத்துவதால் தொடங்குகிறது. அது,
வடக்கின் ராஜா மூன்று வெற்றிகரமான படையெடுப்புகளுக்குப் பிறகே
அதிகாரம் பெறுகிறான் என்பதை அடையாளப்படுத்துவதால்
ஆரம்பிக்கிறது. பின்னர், அலெக்ஸாண்டரின் மரணத்திற்குப் பிறகு
வெளிப்பட்ட ஆதிக்கத்திற்கான போராட்டத்தின் வரலாற்றில், ஆறாம்
வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை, தெற்கின் ராஜா வடக்கின்
ராஜாவை கவிழ்த்துத் தள்ளுவதால் முடிவுறும் ஒரு காலப்பகுதியை
அடையாளப்படுத்துகிறது. அதிகாரம் பதினொன்றில், தெற்கின் ராஜா
வடக்கின் ராஜாவின்மேல் மேலோங்கும் மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் இதுவே
முதல் முறை ஆகும். வடக்கின் ஒரு ராஜாவை தெற்கின் ஒரு ராஜா
தோற்கடிப்பதற்கு இட்டுச் செல்லும் வரலாற்றின் வழிக்குறிகளைத்
தெளிவாக நிறுவும், அதிகாரத்தின் உள்ளேயே உள்ள மூன்று
உள்சாட்சிகளையும் அவை வழங்குகின்றன.

> தெற்கி ன் ராஜா பலவானாயி ரு ப்பான்; அவனு டைய பி ரபு க்களில்
> ஒரு வனு ம் அப்படி யே இரு ப்பான்; அவன் அவனைவி ட அதி க
> பலமு ள்ளவனாகி , ஆட்சி செய்யு வான்; அவனு டைய ஆட்சி ஒரு பெரிய
> ஆட்சி யாக இரு க்கு ம். ஆண்டு களின் மு டி வி ல் அவர்கள் ஒரு வரோடு
> ஒரு வர் இணையு வர்; ஏனெனில் தெற்கி ன் ராஜாவி ன் கு மாரத்தி
> உடன்படி க்கை செய்ய வடக்கி ன் ராஜாவி டத்தி ல் வரு வாள்; ஆனால்
> அவள் தன் பு யத்தி ன் வல்லமையைத் தக்கவைத்து க்கொள்ளமாட்டாள்;
> அவனு ம் நிலைநிற்கமாட்டான், அவன் பு யமு ம் அப்படி யே; ஆனால்
> அவள் ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு வாள்; அவளை
> அழைத்து க்கொண்டு வந்தவர்களு ம், அவளைப் பெற்றவனு ம், இந்தக்
> காலங்களில் அவளைப் பலப்படு த்தி யவனு ம் அப்படி யே
> ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு வார்கள். ஆனால் அவளு டைய வேர்களின்
> கி ளையி லி ரு ந்து ஒரு வன் அவன் நிலையி லே எழு ந்து , படையு டன்

வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டைக்குள் நுழைந்து, அவர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டு, வெற்றி பெறுவான். மேலும் அவர்களுடைய தேவர்களையும், அவர்களுடைய அதிபதிகளையும், அவர்களுடைய வெள்ளி பொன் விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும் எகிப்துக்கு சிறைவர்களாக எடுத்துச் செல்வான்; அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அதிக ஆண்டுகள் நிலைத்திருப்பான். பின்னர் தெற்கின் ராஜா அவன் ராஜ்யத்திற்குள் வந்து, தன் தேசத்திற்குத் திரும்பிப்போவான். தானியேல் 11:5–9.

இந்த வசனங்களின் வரலாற்று நிறைவேற்றம், முப்பத்தொன்று முதல் நாற்பது வரையான வசனங்களில் அடையாளம் காணப்பட்ட பாப்பரசரின் ஆட்சியின் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளுக்குரிய தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றத்திற்கான மாதிரியை வழங்குகிறது; மேலும், கி.மு. 217 ஆம் ஆண்டில் ராபியா போரில் முதன்முதலாக நிறைவேற்றப்பட்ட பதினொன்றாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றத்திற்கான தீர்க்கதரிசன மாதிரியையும் வழங்குகிறது. அந்த மூன்று சாட்சிகளும், தெற்கின் இறுதி ராஜாவாகிய புடின், வடக்கின் பாப்பரசரான ராஜாவின் பிரதிநிதிப் படையின்மேல் வெற்றி பெறும் உக்ரைனியப் போரின் பண்புகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் இரண்டாவது கோட்டின் கருப்பொருள், ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரையிலும் பதினொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள ராபியா யுத்தத்தினாலும் சித்தரிக்கப்படுகிறபடி, 1798-ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசாட்சிக்கு கொடிய காயம் ஏற்படுத்தப்படுவது எவ்வாறு என்பதாகும். தெற்கின் ராஜா, அதாவது எகிப்து, வலுசர்ப்பத்தின் அதிகாரமாகும்.

மனுபுத்திரனே, எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனுக்கு விரோதமாக உன் முகத்தைத் திருப்பி, அவனுக்கும் எகிப்து முழுவதற்கும் விரோதமாக தீர்க்கதரிசனம் செய்; பேசி, சொல்ல வேண்டியது இதுவே: ஆண்டவராகிய கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது: இதோ, எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனே, நான் உனக்கு விரோதமாயிருக்கிறேன்; தன் நதிகளின் நடுவில் படுத்திருக்கும் பெரிய மகா நாகமே, “என் நதி எனக்கே உரியது; அதை நான் எனக்காக உண்டாக்கினேன்” என்று சொல்லுகிறவனே. எசேக்கியேல் 29:2, 3.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் தெற்கின் ராஜா வடக்கின் ராஜாவின்மேல் மேலோங்குகிறான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள், நாற்பத்திஐந்தாம் வசனத்தில் வடக்கின் ராஜாவின் இறுதியான வீழ்ச்சியை அடையாளப்படுத்துவதற்காக ஒன்றிணைகின்றன.

அவன் தன் அரண்மனையின் கூடாரங்களை சமுத்திரங்களுக்கிடையில் மகிமையுள்ள பரிசுத்த மலையில் நாட்டுவான்; ஆகிலும் அவன் தன் முடிவை அடைவான், அவனுக்கு உதவுகிறவர் எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். தானியேல் 11:45.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், தெற்கின் ஒரு ராஜா வடக்கின் ஒரு ராஜாவைத் தோற்கடிப்பதை விளக்கும் மூன்று வரிகள் உள்ளன; ஆனால் வடக்கின் ராஜா உதவி செய்ய ஒருவரும் இன்றியே தனது முடிவை அடையும் போது, அது அவ்வளவு வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகம், அவளுடைய மாம்சத்தைத் தின்று அவளை நெருப்பினால் எரிப்பதன் மூலம் அவளைத் தாழ்த்திவிடுவது வலுசர்ப்ப அதிகாரமே என்பதைக் கண்டறியச் செய்கிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகத்திலிருந்து வலுசர்ப்ப அதிகாரம் அறியப்பட்ட பின்பு, நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தில் வடக்கின் ராஜாவைத் தாழ்த்தப்போகிற ராஜாக்களை—அவர்கள் வலுசர்ப்பமும் ஆவர், மேலும் தெற்கின் ராஜாவும் ஆவர்—நாம் காண முடிகிறது. அதிகாரத்திலுள்ள மூன்று நேரடி சாட்சிகள், தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகங்களின் தொடர்பின் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டபடி, தங்களுடைய பூரண நிறைவேற்றத்தைச் சாட்சியமாக அறிவிக்கின்றன.

நவீன பாப்பரசரான வடக்கின் ராஜா நாற்பத்திஐந்தாம் வசனத்தில் உதவ யாருமின்றி தன் முடிவை அடைகிறான்; மேலும், வெளிப்படுத்தின விசுவாசப்புத்தகம், அந்தப் பாப்பரச அதிகாரம் திராகோன் அதிகாரத்தின் கைகளால் எவ்வாறு தனது முடிவை அடைகிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது.

> நீ மிருகத்தின் மேல் கண்ட பத்து கொம்புகள் வேசியை வெறுத்து, அவளைப் பாழாக்கியும் நிர்வாணமாக்கியும், அவளுடைய மாம்சத்தைத் தின்றும், அவளை அக்கினியினால் சுட்டெரிப்பும். ஏனெனில், தேவனுடைய வார்த்தைகள் நிறைவேறும் வரைக்கும், அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், ஒரே மனதாயிருந்து தங்களுடைய ராஜ்யத்தை மிருகத்துக்குக் கொடுக்கவும், தேவன் அவர்களுடைய இருதயங்களில் வைத்திருக்கிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:16, 17.

பத்து ராஜாக்கள் பாப்பரசரான வடதிசை ராஜாவை அக்கினியால் எரித்து, அவளுடைய மாம்சத்தைப் புசிக்கிறார்கள். கடைசி நாட்களின் ராஜாக்கள் வலுசர்ப்பத்தின் அதிகாரமாக இருக்கிறார்கள்.

> “ராஜாக்களும் ஆட்சியாளர்களும் ஆளுநர்களும் தங்கள்மேல் எதிர்க்கிறிஸ்துவின் முத்திரையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்; அவர்கள் பரிசுத்தவான்களுடனே—தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு, இயேசுவின் விசுவாசத்தை உடையவர்களுடனே—போர் செய்யப் போகும் மகா பாம்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கிற தங்களுடைய பகைத்தனத்தில், கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக பரப்பாவைத் தேர்ந்தெடுத்த குற்றத்திற்கும் அவர்கள் தங்களைத் தாமே குற்றவாளிகளாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.” Testimonies to Ministers, 38.

பத்து ராஜாக்கள் திராகோனின் அதிகாரமாகும்; அது கிரேக்க இராச்சியத்தாலும் அலெக்சாந்தராலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படு அந்த ராஜாக்கள் தெற்கின் ராஜாக்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அவளுடைய மாம்சத்தைத் தின்றுவிடுவார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் சங்கீதக்காரன் “துஷ்டர்களின் சபை” என்று அழைக்கும் தீர்க்கதரிசனமான “நாய்கள்” ஆகவும் இருக்கிறார்கள்.

> நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டன; துஷ்டர்களின் சபை என்னை முற்றுகையிட்டது; அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் குத்தினார்கள். என் எலும்புகள் அனைத்தையும் நான் எண்ணக்கூடும்; அவர்கள் என்னை நோக்கிப் பார்த்து உற்றுநோக்குகிறார்கள். அவர்கள் என் உடைகளைக் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு, என் ஆடைக்காகச் சீட்டுபோடுகிறார்கள். சங்கீதம் 22:16–18.

நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தில் பாப்பரசாட்சி வடக்கின் ராஜாவாகும்; மேலும், தியாத்தீரா திருச்சபையில் பாப்பரசாட்சி யெசபேல் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

> ஆயினும் உனக்கெதிராக எனக்குச் சில காரியங்கள் உள்ளன; ஏனெனில் தன்னைத் தீர்க்கதரிசினி என்று சொல்லிக்கொள்கிற யேசபெல் என்னும் அந்தப் பெண்ணை, என் ஊழியக்காரர்களுக்கு போதித்து, அவர்கள் விபசாரம் செய்யவும், விக்கிரகங்களுக்கு பலியிடப்பட்டவற்றை உண்ணவும் மயக்கும்படி நீ அனுமதிக்கிறாய். அவள் தன் விபசாரத்திற்காக மனந்திரும்புவதற்கு நான் அவளுக்குக் கால அவகாசம் கொடுத்தேன்; ஆனாலும் அவள் மனந்திரும்பவில்லை. இதோ, நான் அவளை நோய்ப்படுக்கையில் தள்ளுவேன்; அவளோடே விவாகவிரோதம் செய்கிறவர்களையும், அவர்கள் தங்கள் கிரியைகளிலிருந்து மனந்திரும்பாவிட்டால், மகா உபத்திரவத்திற்குள் தள்ளுவேன். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:20–22.

யெசபெலின் நியாயத்தீர்ப்பு, அவள் நாய்களால் தின்னப்படும்போது நிறைவேறுகிறது.

> யெசபெலைக்குறித்தும் கர்த்தர் உரைத்தார்: “இஸ்ரயேலின் மதிலருகில் நாய்கள் யெசபெலைத் தின்னும்.” 1 இராஜாக்கள் 21:23.

நாய்கள் என்பது அயோக்கிய ரோமம், அதாவது பாம்பின் வல்லமை; ஏனெனில் கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறையச் செய்தது அயோக்கிய ரோமமே.

> “சிலுவையின்மேல் கிறிஸ்து அனுபவித்த பாடுகளில் தீர்க்கதரிச நிறைவேறியது. சிலுவையில் அறையப்படுதலுக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, இரட்சகர் தமக்கு செய்யப்படவிருந்த நடத்தையை முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தார். அவர், ‘நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன; துன்மார்க்கரின் சபை என்னை

> வளையமிட்டு நிற்கிறது; அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் குத்தினார்கள். என் எலும்புகளையெல்லாம் நான் எண்ணக்கூடும்; அவர்கள் என்னை நோக்கிப் பார்த்து உற்றுநோக்குகிறார்கள். என் உடைகளைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள்; என் ஆடைக்காகச் சீட்டுபோடுகிறார்கள்' என்று சொன்னார். சங்கீதம் 22:16–18. அவருடைய உடைகளைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம், சிலுவையில் அறையப்பட்டவரின் நண்பர்களினாலும் பகைவர்களினாலும் எந்த ஆலோசனையுமின்றியும் தலையீடுமின்றியும் நிறைவேற்றப்பட்டது. அவரைச் சிலுவையில் அறைந்திருந்த படைவீரர்களுக்கே அவருடைய உடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் அந்த உடைகளைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொண்டபோது ஏற்பட்ட அவர்களுடைய வாதத்தை கிறிஸ்து கேட்டார். அவருடைய உட்கோட்டை முழுவதும் தையலில்லாமல் நெய்யப்பட்டிருந்தது; ஆகையால் அவர்கள், 'இதைக் கிழிக்காமல், இது யாருக்காக இருக்கவேண்டும் என்று இதற்காகச் சீட்டுபோடுவோம்' என்றார்கள்." The Desire of Ages, 746.

நாய்களாகிய, துஷ்டர்களின் கூட்டமாகிய, கிரேக்கும் எகிப்தும் ஆகிய பத்து இராஜாக்களும் வேசியை அக்கினியால் எரிப்பார்கள்.

> எந்த ஆசாரியனுடைய மகளாயிருந்தாலும், அவள் வேசியாட்டம் செய்து தன்னை அசுத்தப்படுத்தினால், அவள் தன் தந்தையை அசுத்தப்படுத்துகிறாள்; அவள் அக்கினியினால் சுட்டெரிக்கப்படவேண்டும். லேவியராகமம் 21:9.

பத்து ராஜாக்கள் அந்த வேசியை நெருப்பினால் எரிக்கிறார்கள்; ஏனெனில் அவள் தன்னை ஒரு ஆசாரியையாக அறிவித்துக்கொள்கிறாள், ஆனால் அவள் ஒரு வேசியே.

> அந்நாளில், ஒரே ராஜாவின் நாட்களுக்குச் சமமான எழுபது ஆண்டுகள் தீரு மறக்கப்பட்டிருக்கும்; எழுபது ஆண்டுகள் முடிந்தபின், தீரு ஒரு வேசியைப்போல் பாடும். "மறக்கப்பட்ட வேசியே, வீணையை எடுத்துக்கொண்டு நகரமுழுவதும் சுற்றித்திரி; நீ நினைவுகூரப்படும்படிக்கு இனிய இசையை உண்டாக்கி, அநேகப் பாடல்களைப் பாடு." எழுபது ஆண்டுகள் முடிந்தபின், கர்த்தர் தீருவைச் சந்திப்பார்; அப்பொழுது அவள் தன் கூலிக்குத் திரும்பி, பூமியின் முகத்தின்மேல் உள்ள உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களோடும் வேசித்தனஞ்செய்வாள். ஏசாயா 23:15–17.

ஐந்தாம் வசனத்திலிருந்து ஒன்பதாம் வசனம் வரையிலும், முப்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பதாம் வசனம் வரையிலும், திருச்சபைத்தலைமை டிராகன் வல்லமையின் கைகளால் தன் முடிவை அடைவதற்கான சாட்சியத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்தக் கொள்கை தற்போது உக்ரைனியப் போரிலும் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது. வடதிசையின் ராஜா நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தில் தமக்குத் துணைநிற்க

யாருமின்றி தன் முடிவை அடையும்போது, டிராகன் அவளுடைய மாம்சத்தைத் தின்று, அவளை அக்கினியால் சுட்டெரிக்குமென்று இந்த மூன்று சாட்சிகளும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. மூன்று சாட்சிக அடிப்படையில், டிராகனின் செயலுக்கான நோக்கத்தில் உடன்படிக்கை முறிவு ஒன்றும் அடங்கியிருக்கும்.

ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரையில், இரண்டாம் சீரியப் போர் கி.மு. 253ஆம் ஆண்டில் ஒரு உடன்படிக்கையுடன் முடிவுற்றது. அந்தப் போர் கி.மு. 260ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது; இரண்டாம் சீரியப் போரின் ஏழாம் ஆண்டில், தெற்கின் ராஜா தன் மகளை வடக்கின் ராஜாவுக்குக் கொடுத்து, வடக்கின் ராஜா தெற்கின் ராஜாவின் மகளை மணந்து, அந்தத் திருமணக் கூட்டணியின் மூலம் சமாதானம் ஏற்படும்படி ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டது. திருமணத்திற்குப் பிறகு ஏழு ஆண்டுகள் கழித்து, கி.மு. 246ஆம் ஆண்டில், வடக்கின் ராஜா தெற்கிலிருந்து வந்த மணவாட்டியைத் தள்ளிவைத்து, எகிப்திய இளவரசியை மணந்தபோது தானே விலக்கி வைத்திருந்த தனது முதல் மனைவியை மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டான். தெற்கின் ராஜா வடக்கின் இராச்சியத்தை ஆக்கிரமித்து, வடக்கின் ராஜாவைப் பிடித்ததற்கான உந்துதல், மீறப்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கையே ஆகும்.

உடன்படிக்கை முறிவடைந்தது, கி.பி. 246-ல் தாலமி செலூகசைச் சிறைப்பிடித்ததுபோலவே, கி.பி. 1798-ல் நெப்போலியன் போப்பைச் சிறைப்பிடிக்கத் தூண்டுதலாக அமைந்த 1797 ஆம் ஆண்டின் டொலென்டினோ உடன்படிக்கையின் முறிவை முன்மாதிரியாகக் காட்டியது. வடக்கத்திய செலூகிய பேரரசின் மீது செலூகஸ் II-க்கு எதிராகப் பெற்ற வெற்றியிலிருந்து தாலமி III எகிப்திற்குத் திரும்பியபோது, எகிப்தியர் தங்களுடைய “சிறைப்படுத்தப்பட்ட தெய்வங்களை” அநேக ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீட்டுக்கொடுத்ததற்காக, தாலமி III-க்கு “யூயெர்கேதஸ்” (அதாவது நலனளிப்பவன்) என்ற பட்டத்தை அளிக்கும் அளவுக்கு, அவர் மிகுந்த பொருளாதாரச் செல்வங்களை எகிப்திற்குக் கொண்டு வந்தார்.

> ஆனால் அவளுடைய வேர்களின் கிளையிலிருந்து ஒருவன் தன் நிலையிலே எழும்புவான்; அவன் ஒரு படையுடன் வந்து, வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டைக்குள் நுழைந்து, அவர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டு, வெற்றி பெறுவான். மேலும் அவன் அவர்களுடைய தெய்வங்களையும், அவர்களுடைய அதிபதிகளையும், வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் ஆன அவர்களுடைய விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும் சிறைபிடித்து எகிப்திற்குக் கொண்டு போவான்; அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அதிக ஆண்டுகள் நிலைத்திருப்பான். தானியேல் 11:7, 8.

1798-ஆம் ஆண்டில் நெப்போலியன் போப்பைப் பிடித்துச் சிறை கொண்டபோது, அவர் வத்திக்கான் பொக்கிஷங்களைப் பறித்து அவற்றை

பி ரான்சி ற்கு க் கொண்டு வந்தான்; இதற்கு மு ன்மாதி ரியாக ப்டோலமி
பொக்கி ஷங்களையு ம், செலேஉக்கசு II-ஐயும் மீ ண்டு ம் எகி ப்தி ற்கு க்
கொண்டு சென்றான்; அங்கே செலேஉக்கசு II கு தி ரையி லி ரு ந்து வி மு
இறந்தான். இது , 1798-இல் நெப்போலி யன் மி ரு கத்தி லி ரு ந்து பாப்பாட்சி
நீக்கி யதையு ம், 1799-இல் போப்பி ன் மரணத்தையு ம் மு ன்கு றி த்தது .
வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பதி னேழாம் அதி காரத்தி ல் பாப்பாட்சி யே
மி ரு கத்தி ன் மேல் சவாரி செய்யு ம் ஸ்தி ரீயாகு ம்; ஆகையால்
செலேஉக்கசி ன் தோல்வி , சி றைப்பட்டமை, பி ன்னர் கு தி ரையி லி ரு ந்
வி ழு ந்து மரித்தமை ஆகி யவை, நெப்போலி யன் பாப்பாட்சி யி ன் கு டி
அதி காரத்தை நீக்கி யதற்கான மு ன்மாதி ரியாகு ம் (இது வெளிப்படு த்தி
வி சேஷம் பதி னேழாம் அதி காரத்தி ல் மி ரு கமாகச் சி த்தரிக்கப்படு கி

> ஆவியினாலே அவர் என்னை வனாந்தரத்திற்குக் கொண்டு போனார்; அப்பொழுது, நிந்தனைநாமங்களால் நிறைந்தும், ஏழு தலைகளையும் பத்து கொம்புகளையும் உடையதுமான செம்மஞ்சள் நிற மிருகத்தின் மேல் ஒரு ஸ்திரீ உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். … அப்போது அந்தத் தூதன் என்னை நோக்கி: நீ ஏன் ஆச்சரியப்பட்டாய்? அந்த ஸ்திரியின் இரகசியத்தையும், அவளைச் சுமக்கிற, ஏழு தலைகளையும் பத்து கொம்புகளையும் உடைய மிருகத்தின் இரகசியத்தையும் உனக்குச் சொல்லுவேன் என்றான். … நீ கண்ட அந்த ஸ்திரீ, பூமியின் ராஜாக்கள்மேல் ஆட்சி செய்கிற அந்த மகத்தான நகரமே.
> வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:3, 7, 18.

ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை, பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் வடக்கின் ராஜாவுக்கும் தெற்கின் ராஜாவுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. ஐந்தாம் வசனம், வடக்கின் ராஜாவாக ரோமை உறுதிப்படுத்தும் ஆதாரத்தை வழங்குகிறது; ஏனெனில், வடக்கின் ராஜா உச்ச ஆட்சியை நிலைநிறுத்துவதற்கு முன்பு மூன்று புவியியல் பகுதிகளை வெல்லுவான் என்று அது அடையாளப்படுத்துகிறது. இந்த வசனங்கள், வடக்கின் ராஜா ஆட்சி செய்வதாயினும் இறுதியில் தனது முடிவை அடையும் ஒரு காலத்தை முன்வைக்கும் தீர்க்கதரிசன அமைப்பை அளிக்கின்றன. இதுவே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் அடிப்படை முன்னியமும் வாக்குறுதியும் ஆகும். இந்த வரிசையின் கருப்பொருள், பாப்பரசர் வடக்கின் ராஜாவிற்கு ஏற்பட்ட மரணகாயம்; அல்லது நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் கூறுவதுபோல், “அவன் தனது முடிவுக்கு வருவான்; அவனுக்கு உதவுவோர் ஒருவரும் இருப்பதில்லை.” இந்த சத்தியமே கடைசி நாட்களில் நிகழ்காலச் சத்தியமாகும்.

அடுத்த கட்டுரையில் நாம் தொடர்வோம்.